

عنوان مقاله:

جایگاه هوشمند سازی ساختمانها در معماری پارامتریک (الگوریتمیک)

محل انتشار:

اولین کنفرانس معماری و فضاهای شهری پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

معین مرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد رفسنجان و عضو باشگاه پژوهشگران جوان بم

خلاصه مقاله:

با توجه به اینکه در ساخت خانه های هوشمند می تواند بخش عمده ای از نیازهای کاربران فضا را برآورده کند نیاز است پارامترهای مربوط به چنین ساختمانهایی بررسی شود، این در حالی است که از ابتدای فرآیند طراحی و درج این پارامترهای کنترل کننده در الگوریتم های طراحی می توان در واقع فرم طراحی را از همان ابتدا تحت تأثیر فاکتورهای ساخت قرار داد، تا هر گونه حرکت، پیچش و یا خمش، اندازه و یا موضوعی که ساخت آن را مشکل می کند از آن حذف شود تا فرم نائی بر مبنای این ملاک ها قابلیت ساخت داشته باشد. در معماری پارامتریک (الگوریتمیک) تلاش می شود تا پارامترهای تأثیر گذار رفتار فیزیکی ساختمان نظیر سازه و مواد و مصالح و غیره در فرآیند تحلیل مداوم بر معماری مؤثر باشد و در نهایت بدین شیوه بتوان چرخه ی طراحی را اصلاح کرد. دیگر پافشاری یک طراح بر پیشبرد یک ایده فرمی- فضایی و سپس اجبار تیم مهندسی بر ساختن آن طرح، بهترین حالت معماری نخواهد بود. و از طرفی دیگر نیز سرعت کار را افزایش داد، و ه چنین محیطی مشابه برای تست و آزمایش طرح ایجاد می کند که می توان نقاط ضعف را شناخت و بر نقاط قوت تأکید کرد و بدین سبب کیفیت معماری را ارتقاء بخشید، علاوه بر تمام این موارد طراحان نیازمند آن هستند که بتوانند همزمان به تحلیل داده های چند بعدی م عماری پردازند و بدین طریق بر اکثریت جنبه های معماری تسلط یابند، بدین سبب در این تحقیق سعی شده با معرفی ابزارهای شبیه سازی بر جنبه هایی از تجزیه و تحلیل داده ها و در نتیجه سنجش آن اشاره گردد، و در نهایت نتیجه ای که انتظار می رود این است که با تجزیه و تحلیل داده های کالبد فیزیکی و کالبد روانی بتوان شرایطی را شبیه سازی کرد که تا حدودی کیفیت های محیطی را در مدت زمانهای کوتاه برای طراحان فراهم آورد، این مقاله بصورت تحلیلی- توصیفی و با مطالعات کتابخانه ای دنبال شده است.

کلمات کلیدی:

معماری پارامتریک، ساختمانهای هوشمند، کالبد فیزیکی، کالبد روانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/294723>

